ข่าวสาร
ข้าราชการบำนาญ กสส.
ฉบับที่ 98 (ปีที่ 16) เดือนกันยายน – ตุลาคม 2554

เรื่องในเล่ม

- จากใจ.....บก.
- ข่าวชมรม
- จากคำชโนด ถึง คำชะอีฯ
- 3 X 8 = 23 แปลกดีนะ

เรามีกรรมเป็นของตน เป็นผู้รับมรดกของกรรม มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย เราทำกรรมใดไว้ ดีก็ตาม ชั่วก็ตาม เราจักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น

พระไตรปิฎกเล่ม 22 หน้า 81

ข่าว ชมรม

ชมรมรับสมาชิกใหม่ รวม 15 ราย คือ

1. ว่าที่ ร.ท. จักรพงษ์ เชาว์น้อย กาฬสินธุ์ (ว.11)
2. นายพีระพงศ์ วาระเสน ปทุมธานี. (ว.12)
3. นางอุบลรัตน์ ศุภพฤกษ์พงศ์ นนทบุรี (628)
4. นางอรสา สุกุมลนันท์ นนทบุรี (629)
5. นางวันดี ทรัพย์เจริญ กทม. (630)
6. นางนิทรา ศกุนะศิลปิน นนทบุรี (631)
7. นายศักรินทร์ ทิพย์เนตร นนทบุรี (632)
8. นายศักดิ์ชัย สนิทวงศ์ ณ อยุธยา นครปฐม (633)
9. นายศิวาวุธ ถนอมกิจนุรักษ์ ศรีสะเกษ (634)
10. นายเกียรติกุล รุณภัย กทม

ยิ่ง เรา จะรวมกันเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และช่วยสังคมตามโอกาส สมาชิกชมรมไม่มีวันเกษียณอายุ นอกจากสมาชิกจะเกษียนตัวเอง

ชมรมมีสมาชิกตั้งแต่ต้น 653 คน สมาชิกถึงแก่กรรม 117 **คน สมาชิกคงเหลือเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2554 จำนวน 536 คน**

สมาชิกบริจาคเงินให้ชมรม

จนถึงวันที่ 20 กันยายน 2554 มีสมาชิกบริจาคเงินให้ชมรมดังนี้

จำนวน 10,000 บาท

ศิษย์เก่าสถาบันการศึกษาทางสหกรณ์ รุ่นที่ 12

รายละ 1,000 บาท

1. ศ.(พิเศษ) อาบ นคะจัด
2. คุณสุกใส ทุมมณี
3. คุณวิมลรัตน์ มงคลรังสฤษดิ์

คุณปราโมช ถาวร

รายละ 200 บาท

1. คุณบุญศรี ขันธรักษ์ 2. ว่าที่ร.ท. จักรพงษ์ เชาว์น้อย 3. คุณศักรินทร์ ทิพย์เนตร

อนึ่ง มีสมาชิกที่เข้าใหม่ 15 ราย ชำระค่าสมัครรายละ 250 บาท เป็นเงิน 3,750 บาท ด้วย

ชมรมขอขอบคุณผู้บริจาคทุกท่าน ขอให้ผลบุญกุศลที่เกิดจากการที่ท่านมีจิตเสียสละ สนับสนุนให้ชมรมจัดกิจกรรมเพื่อประโยชน์แก่สมาชิกและสังคม จงได้ประสบแต่ความสุขความเจริญด้วยจตุรพิธพรชัย มีสุขภาพ แข็งแรง มีอายุ

'คนรัก ด้วยกันทุกท่านเทอญ

ณ วันที่ 20 กันยายน 2554 ชมรมมีเงินฝากในสหกรณ์ 390,045.92 บาท ฝากธนาคารกรุงไทยและเงินสดในมือ 34,951.65 บาท **รวม 424,997.57 บาท**

สมาชิกชมรมถึงแก่กรรม

มีสมาชิกชมรมถึงแก่กรรม ดังนี้

1. **คุณดำรงค ปูรณะโชติ** สมาชิกเลขทะเบียนที่ 219 อายุ 72 ปี ถึงแก่กรรมด้วยโรคชรา เมื่อ 20 สิงหาคม 2554 ชมรมได้ร่วมทำบุญกับเจ้าภาพในการฌาปนกิจ ซึ่งจัดที่จังหวัดชลบุรีนับเป็นการเสียชีวิตของ**สมาชิกรายที่ 115**
2. **คุณมหินทร์ เนตรเขียน** สมาชิกเลขทะเบียนที่ 94 อายุ 88 ปี ถึงแก่กรรมด้วยโรคชรา เมื่อ 19 สิงหาคม 2554 ชมรมได้ร่วมทำบุญบำเพ็ญกุศลศพซึ่งจัดที่จังหวัดอุดรธานี **นับเป็นการเสียชีวิตของสมาชิกชมรมรายที่ 116**
3. **คุณสกล อุ่มอยู่** สมาชิกเลขทะเบียนที่

ร่วมทำบุญบำเพ็ญกุศลกับเจ้าภาพ ซึ่งจัดที่จังหวัดชัยนาท นับเป็นการ**เสียชีวิตของสมาชิกชมรม รายที่ 117**

การฌาปนกิจสงเคราะห์ กสส.

ก.ฌ.ส. กสส. ประกาศรายชื่อสมาชิกเสียชีวิต ในเดือนสิงหาคม 2554 เป็นศพที่ 2906 - 2926 ดังนี้

1. น.ส.สันทนา ปานพันธุ์ (73) 2. นายณรงค์ สาตราวุธ (87)
3. นายสงวน ศรีพุ่ม (86) 4. นายปุ่ม ดวงท้าวเศรษฐ (80)
5. นายเจียน อนุสุวรรณ (87) 6. นางบุญชื่น สายอินทร์ (88)
7. นายเพชรรัตน์ ไชยสถิตย์ (72) 8. นายจรูญ พิกุลทอง (88)
9. นายยศ แก้วสถิตย์ (91) 10. นายบุญถม ชาญสิทธิ์ (61)
11.นายพรเทพ เนียมบุญนำ(61) 12. นางละเอียด พันธ์พรหม
13.นายไพฑูรย์ สมศรีรื่น (82) 14. นายวิทยา วงศ์สว่าง (84)
15.นายสมชาย มหัทธนะสิน(87)16.นายมหินทร์ เนตรเขียน
17.นายสงกรานต์ มณีกาศ (43)18.นายชำนาญ คงพานิช(87)
19. นางกิมกี สีทอง (80) 20. นายถวิล ศรัทธา (88)
21. นายนเรศ สุขเรือง (45)

ชมรมขอแสดงความเสียใจ กับครอบครัวผู้สูญเสียผู้เป็นที่รัก ขอให้วิญญาณของผู้ถึงแก่กรรมทั้งสมาชิกชมรมและการฌาปนกิจสงเคราะห์ ได้ไปสู่สุคติในสัมปรายภพด้วยเทอญ

ชมรมบริจาคเงินให้สังคม

(1) ชมรมบริจาคเงินทำบุญทอดกฐิน ที่วัดภูผากูด อ.คำชะอี จ.มุกดาหาร จำนวน 30,000 บาท

(2) ชมรมร่วมทำบุญกับเจ้าภาพในการฌาปนกิจศพสมาชิก 4 ราย คือ คุณสงวน ศรีพุ่ม คุณดำรงค์ ปูรณะโชติ คุณมหินทร์ เนตรเขียน และคุณสกล อุ่มอยู่ เป็นเงินรวม 9,000 บาท

(3) ชมรมกำหนดวงเงิน 1 แสนบาท เพื่อช่วยเหลือสมาชิกที่ประสบปัญหาอุทกภัย ที่แจ้งขอความช่วยเหลือจากชมรม

สำหรับน้ำท่วมปีนี้ สมาชิกโปรดแจ้งชมรมทราบด่วน

ชมรมจัดอบรมการใช้คอมพิวเตอร์ รุ่นที่ 3

มีข่าวว่ารัฐบาลจะแจกแทปเลส ให้เด็กชั้น ป. 1 เกรงคุณตาคุณยายจะตามหลาน ๆ ไม่ทัน ชมรมได้ร่วมกับสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์ และ ศูนย์สารนิเทศ จัดอบรมการใช้คอมพิวเตอร์แก่สมาชิกชมรมผู้สนใจ ในการใช้อีเมล์ รับส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์และท่องโลกกว้างทางอินเตอร์เน็ต การใช้เฟสบุ๊ค (FB) อันเป็น social media แบบหนึ่งของโลกสมัยใหม่ เมื่อเดือนกันยายน 2554

ขอบคุณ ผอ.สำนักพัฒนาฯ และศูนย์สารนิเทศ ที่บริการทั้งสถานที่ อุปกรณ์การอบรม และครูสอนให้ด้วย เราเรียนกันอย่างสนุกสนาน เพราะเริ่มจากการไม่รู้พอ ๆ กัน

สาว (งาม) (งอม) เรียนคอมพิวเตอร์....

อยากให้สมาชิกชมรมเข้าอบรมกันมาก ๆ เพื่อเราจะได้สื่อสารถึงกันได้ง่ายขึ้น คอมพิวเตอร์มิใช่เรื่องที่ยากเย็นอย่างที่คิด และ ไม่มีใครแก่เกินไปที่จะเรียนรู้ด้วย

เอ !!!! ตัว พ มันอยู่ไหนเนี่ย ...แล้วสระ อี ล่ะ ?....

อย่างกรณีของข่าวสาร ฯ ของเรา สมาชิกที่ใช้อินเทอร์เน็ตได้ ก็สามารถเข้าไปอ่านทุกฉบับได้ที่ เว็ปไซต์ของกรม http://www.cpd.go.th/ หัวเรื่อง ข่าวสารข้าราชการบำนาญ กรมส่งเสริมสหกรณ์

สมาชิกที่ประสงค์จะเข้าอบรม โปรดแจ้งให้ชมรมทราบเพื่อจะได้ดำเนินการจัดอบรมให้ต่อไป

กลุ่มคนเมืองนนท์พบปะสังสรรค์

กลุ่มคนเมืองนนท์ พบปะสังสรรค์ทุก 2 เดือน **ยัง** เหนียวแน่นตลอดมา ท่านประธาน **ประกอบ ภู่กำชัย** นัดหมายกินข้าวกลางวัน ครั้งหลังสุด พบกันที่ภัตตาคารนนทบุรี เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2554 สมาชิกของกลุ่มได้ส่งอีเมล์คำกลอน *สังสรรค์....สาขา* มาบอกกล่าวว่า.....

19 สิงหา ได้เวลา มาพานพบ
เวียนคำรบ ครบนัดหมาย ไปสังสรรค์
สาขานนท์ คนคุ้นหน้า มาพบกัน
เชื่อมสัมพันธ์ ท่านประกอบ มอบบัตรเชิญ
ภัตตาคาร ริมฝั่ง นั่งริมน้ำ
เย็นชื่นฉ่ำ ล้ำสบาย ใช่ผิวเผิน
ร้านอาหาร มาตรฐานดี มีใดเกิน
นั่งกันเพลิน เพลิดใจ ได้พูดจา
คุณชาคริต มิตรไมตรี ที่นั่งอยู่
หลายปีดู ไม่เปลี่
ใคร่อยากรู้
แจ้งพวกหมู่ มาบ้าง อย่าห่างเหิน
ถักทอ สานสายใย ไม่หมางเมิน
จักจำเริญ เป็นโครงข่าย ในชมรม ฯ
โดย....ละเอียด

วันคล้ายวันสถาปนากรมส่งเสริมสหกรณ์ ครบ 39 ปี
1 ตุลาคม 2554

ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นางสาวสุพัตรา ธนเสนีวัฒน์) และอธิบดีพร้อมกับรองอธิบดี กรมส่งเสริมสหกรณ์

ประธานวรรณีและคณะที่ปรึกษา ชมรมข้าราชการบำนาญกรมส่งเสริมสหกรณ์ มอบช่อดอกไม้แสดงความยินดี

แสดงความยินดีกับอธิบดี กตส. คนใหม่

ที่ปรึกษาและกรรมการชมรม ไปแสดงความยินดีกับ คุณจักรี สุจริตธรรม ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ เมื่อ 6 ตุลาคม 2554

อธิบดีรุ่นพี่ อวยพรและแอบไปกระซิบเคล็ดลับแก่อธิบดีรุ่นน้อง

อธิบดีจักรี สุจริตธรรม เกิดเมื่อวันที่ 3 เดือนกุมภาพันธ์ 2495 ตำแหน่งสุดท้ายก่อนดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ คือผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ขอให้มีความเป็น **ธรรม** ต่อหน้าที่การงาน และ **สุจริต** ต่ออุดมการณ์สหกรณ์ด้วย ขอจงมีความสุขทั้งขณะทำหน้าที่อธิบดีและเมื่อพ้นจากตำแหน่งอธิบดีแล้ว

ชมรมของเรายินดีต้อนรับเสมอ วันนี้
ก็สมัครได้เลยไม่ต้องคอยจนเกษียณก็ได้

****

เมื่อสมาชิกถึงแก่กรรม ขอให้ทายาทแจ้งข่าวให้ชมรมทราบโดยด่วน ที่

คุณสงบ เงินเส็ง 0-2277 – 2753
คุณวันชัย อิมะไชย์ 0 – 2253 – 1256
08 – 1456 - 3572
08 – 9174 - 7035

นักการเมืองคนหนึ่งเสียชีวิต แล้วขึ้นสู่สวรรค์ เทพเจ้าที่ประตูสวรรค์ ค่อนข้างประหลาดใจ เพราะไม่ค่อยมีนักการเมืองขึ้นมาบนนี้สักกี่คน แต่ก็บอกว่า ก่อนเข้าไปอยู่ในสวรรค์ จะพาลงไปดูนรกก่อนนะ

แล้วก็พานักการเมืองลงลิฟท์ไปหลายร้อยชั้น เมื่อประตูลิฟท์เปิดออก นักการเมืองประหลาดใจมาก เขาเห็นสนามกอล์ฟสีเขียวสด เห็นเพื่อนนักการเมืองกำลังทีออฟ และหยอกเย้ากันอย่างมีความสุข คลับเฮ้าส์หรูหรา ภัตตาคารเลิศรส

เทพเจ้าพานักการเมือง ขึ้นลิฟท์สู่ประตูสวรรค์ เปิดให้มองเข้าไปข้างใน เขาเห็นเทพบุตร เทพธิดา นางฟ้า อยู่กันอย่างอิ่มเอม มีความสุข สงบ บรรยากาศงดงาม เทพเจ้าบอกว่าให้กลับไปคิดหนึ่งวัน แล้วพรุ่งนี้ ค่อยกลับมาบอกว่า จะเลือกนรกหรือสวรรค์

วันรุ่งขึ้นนักการเมืองตอบว่า สวรรค์ก็น่าอยู่ นรกก็น่าอยู่ แต่ขอเลือกนรกก็แล้วกัน เพราะเพื่อนฝูงอยู่กันที่นั่นอย่างอบอุ่น เทพเจ้าจึงพาไปส่งที่นรก

เมื่อประตูลิฟท์เปิดออก ภาพที่เห็นคือ เพื่อนนักการเมืองอยู่ในสภาพที่ทรมาน ความแห้งแล้ง และอดอยาก เหมือนสภาพนรกทั่ว ๆ ไป

เขาหันกลับมาถามเทพเจ้าว่า ทำไมเมื่อวานไม่เป็นเช่นนี้ เทพเจ้าจูงแขนนักการเมืองออกไปส่งที่แผ่นดินนรก ก่อนจะตอบว่า

“.....เมื่อวานหาเสียง แต่วันนี้เลือกตั้งเรียบร้อยแล้วจ้ะ.....”

FW.Prasan k.

จากคำชะโนด ถึง คำชะอี จากเวียงจันทน์ ถึง สะหวันนะเขต

สมาชิกหมายเลข 100

เล่าเรื่องราวการเดินทางไป ถิ่นพญานาค เมืองคำชะโนด จังหวัดอุดรธานี และนครเวียงจันทน์ สปป.ลาว เมื่อเดือนกันยายน 2554 และการเดินทางไปทอดกฐินที่วัดภูผาถูด คำชะอี จังหวัดมุกดาหาร เมื่อเดือนตุลาคม 2554 รวมกับการไปทัศนศึกษาที่จังหวัดบึงกาฬ (ไม่ได้ไปสะหวันนะเขต) และหนองคายซึ่งจังหวัดเหล่านั้นล้วนเป็น ถิ่นพญานาค ขอเก็บเรื่องเบา ๆ มาขยนสู่กันอ่านในภาวะที่เครียดเรื่องน้ำท่วม รวมทั้งผู้เขียนด้วย

เมือง คำชะโนด นครนาคินทร์ ถิ่นพญานาค

คำชะโนด เป็นดินแดนที่มีต้นชะโนดลักษณะคล้ายต้นมะพร้าว ต้นตาลและต้นหมากมารวมกัน มีอายุราวสองพันปี ชาวบ้านเชื่อกันมาหลายชั่วอายุคนว่า ใต้เกาะนี้เป็นเมืองบาดาล มีพญานาคชื่อศรีสุทโธปกครองอยู่ เป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ มีช่องทางขึ้นลงระหว่างเมืองบาดาลกับพื้นพิภพ มีลักษณะเป็นบ่อน้ำลึกแต่ปัจจุบันก่ออิฐล้อมสูง 60 ซม. กว้าง 5 คูณ 5 เมตร ทำปูนปั้นเป็นรูปพญานาคเจ็ดเศียร แผ่พังพานพาดลำตัวบนขอบบ่อ เชื่อกันอีกว่าช่องทางนี้ไปเชื่อมต่อกับสะดือแม่น้ำโขงที่วัดอาฮงศิลาวาส จังหวัดบึงกาฬ

เกาะคำชะโนด พญานาคเจ็ดเศียรที่ช่องทางสู่บาดาล

คำชะโนด มีพื้นที่ประมาณ 20 ไร่ ลักษณะเป็นเกาะลอยน้ำ เป็นที่เกิดแห่งตำนานเกี่ยวกับพญานาค และช่วงหลัง ๆ จะมีเรื่องประหลาด เช่น การว่าจ้างหนังไปฉายกลางแปลงให้ผีที่ป่านี้ดู ซึ่งคนไปฉายก็เพิ่งทราบภายหลังจากไปฉายแล้ว เรื่องล่าสุดจะได้ยินเรื่องราวของ เปรตกู้ ที่กุขึ้นเพื่อหลอกลวง ซึ่งบัดนี้ก็ได้รับโทษทัณฑ์ไปแล้ว

เรื่องราวของพญานาคในพระพุทธศาสนา

เมื่อกล่าวถึงพญานาค....พจนานุกรมบอกว่า เป็นงูใหญ่ มีหงอน เป็นสัตว์ในนิยาย.... ในตำนานทางพระพุทธศาสนามีเรื่องราวเกี่ยวกับพญานาค เช่น ในบทสวดขันธปริตร ระบุว่า พญานาคมี 4 สกุล ได้แก่ วิรูปักษ์ เอราบถะ ฉัพยาบุตร และ กัณหาโคตมกะ...ซึ่งมีสีต่าง ๆ .....เมื่อคราวพระพุทธองค์เสวยวิมุตติสุขหลังตรัสรู้ พญานาคชื่อ มุจลินทร์เคยแผ่พังพานคุ้มกันลมและฝน ให้พระพุทธองค์ อันเป็นต้นตำหรับของพระพุทธรูปปางนาคปรก....พญานาคเคยแปลงกายเป็นมนุษย์ บวชเป็นพระในพระพุทธศาสนา พระพุทธองค์ไม่ทรงอนุญาตเพราะนาคเป็นสัตว์เดรัจฉาน เพียงแต่ให้เรียกชายผู้จะบวชว่า นาค/นาโค.....บทสวดพุทธชัยมงคลคาถา (พาหุงสหัส...) ท่อนหนึ่งกล่าวถึงพญานาค ชื่อนันโทปนันทะ มีฤทธิ์มากแผ่พังพานคลุมเขาพระสุเมรุจนมืดมิด ทำให้หมู่สงฆ์ห้าร้อยรวมทั้งพระพุทธองค์ได้รับความเดือดร้อน ได้โปรดให้พระมหาโมคคัลลานะไปปราบด้วยฤทธิ์ที่เหนือกว่า.....
เรื่องเกี่ยวกับพญานาคที่คนไทยรู้จักดีคือ บั้งไฟพญานาคในจังหวัดริมน้ำโขง รวมทั้งฝั่งลาวเพื่อถวายเป็นพุทธบูชาในวันออกพรรษาทุกปี...ที่เห็นมากมายก็คือพญานาคที่เป็นช่อฟ้าใบระกาหลังคาโบสถ์และราวบันไดในวัด เป็นต้น

พระพุทธรูปยืนสูงเสียดฟ้า *ต้นชะโนด*

การเยือนถิ่นพญานาคครั้งนี้ รถบัสของเราจากอุดรธานี มุ่งสู่อำเภอบ้านดุง แยกจากถนนใหญ่ ผ่านหมู่บ้านสันติสุข หมู่บ้านปักธงแดงบ่งว่าเป็นหมู่บ้านคนเสื้อแดง ครู่หนึ่งมองเห็นกลุ่มต้นไม้เขียวขจีอยู่ไกล ๆ เหมือนเกาะ เขาบอกว่า นั่นแหละคือเมืองคำชะโนด รถของเราตรงเข้าไปจอดในวัดศิริสุทโธ ในวัดสร้างพระพุทธรูปยืนองค์ใหญ่สูงราว 30 ฟุต มีฆ้องใหญ่มาก เมื่อคนมีบุญเอามือไปถูก็จะเกิดเสียงดัง

หลังจากที่เราได้สวดพระพุทธมนต์บทต่างๆ ที่หน้าองค์พระพุทธรูปใหญ่แล้ว กลุ่มเราได้เดินไปเยือนเกาะคำชะโนดซึ่งอยู่ติดกับบริเวณวัด เชื่อมโดยสะพานคอนกรีตกว้างราวสามเมตร ยาวประมาณร้อยเมตรเศษ ราวสะพานทั้งสองด้านเป็นหัวพญานาค 7 เศียร ด้านละตัว แผ่พังพานพาดลำตัวทอดยาวไปบนราวสะพาน สิ้นสุดใกล้ศาลเจ้าปู่ศรีสุทโธ ที่สร้างไว้ระหว่างต้นคำชะโนดต้นปู่และต้นย่า เจ้าหน้าที่บอกว่า ถ้าจะถ่ายรูปให้บอกกล่าวเสียก่อน มิฉะนั้นจะถ่ายรูปไม่ติด ซ้ายมือจะเป็นทางเดินไปบ่อน้ำที่เป็นช่อง ทางขึ้นลงของพญานาคดังกล่าว

ทางสู่เมืองคำชะโนด

ศาลเจ้าปู่ศรีสุทโธ

กำเนิดแม่น้ำโขง

มีตำนานเล่าขานกันว่า....ในย่านนี้ เดิมเป็นอาณาจักรของพญานาค 2 กลุ่ม แบ่งพื้นที่กันปกครอง มีบริวารกลุ่มละ 5,000 หัวหน้าชื่อสุทโธนาค กับ สุวรรณนาค ทั้งสองรักใคร่ปรองดองกันดี ทำ MOU ต่อกันว่า จะสลับวันกันออกล่าสัตว์หากิน เมื่อฝ่ายใดได้เนื้อสัตว์อะไรมาก็ให้หารสองแบ่งให้อีกฝ่ายหนึ่งด้วย เป็นเช่นนี้อยู่ช้านาน

และแล้วเรื่องก็เกิดจนได้ เมื่อฝ่ายสุทโธนาคได้ช้างมาหนึ่งตัว ก็แบ่งให้ฝ่ายสุวรรณนาคครึ่งหนึ่งพร้อมขนช้างเพื่อยืนยันว่าเป็นเนื้อช้างจริง ครั้นถึงวันที่ฝ่ายสุวรรณนาคออกล่า ได้เม่นมาหนึ่งตัว ก็แบ่งเนื้อเม่นให้ฝ่ายสุทโธนาคครึ่งหนึ่งตามสัญญาพร้อมขนเม่น ฝ่ายสุทโธนาคไม่พอใจฝ่ายสุวรรณนาคมาก หาว่าไม่ซื่อสัตย์ต่อเพื่อน ด้วยเหตุว่าขนช้างเล็กนิดเดียวแต่ช้างตัวใหญ่มีเนื้อมาก ตนก็ได้แบ่งให้โดยไม่ยักยอกไว้ เม่นที่ฝ่ายสุวรรณนาคล่ามาได้นั้น ขนออกเบ้อเร่อ ตัวต้องใหญ่และเนื้อต้องมากแน่นอน แต่ทำไมนำเนื้อมาให้ฝ่ายตนนิดเดียว ที่เหลือนั้นฝ่ายสุวรรณนาคคงต้องยักยอกไว้ ทั้งสองฝ่ายถกเถียงกันและในที่สุดนาคทั้งสองฝ่ายก็รบราฆ่าฟันกัน อยู่นานถึง 7 ปี ร้อนถึงพระอินทร์ต้องมาระงับศึก ให้ปรองดองกันให้เปลี่ยนจากการรบกันมาขุดแม่น้ำแข่งกันแทน ใครขุดถึงทะเลได้ก่อนถือว่าเป็นผู้ชนะพระอินทร์จะให้ปลาบึกเป็นรางวัล

สุทโธนาคเป็นนาคใจร้อน พาพวกขุดแม่น้ำ หากเจอตรงไหนดินแข็ง เช่น เป็นโขดหินหรือภูเขาก็ขุดอ้อมไปจนถึงทะเล ต่างจากสุวรรณนาค ใจเย็น ประณีต เล็งแนวขุดแม่น้ำให้เป็นเส้นตรง เพื่อระยะทางถึงทะเลจะได้สั้น ผลคือเสร็จช้ากว่าสุทโธนาค พระอินทร์จึงให้รางวัลปลาบึกแก่สุทโธนาค ปลาบึกจึงมีเฉพาะในแม่น้ำโขงเท่านั้น เขาว่าแม่น้ำโขง นี้เพี้ยนมาจาก แม่น้ำโค้ง คือ คดเคี้ยว ลาวเรียกแม่น้ำของ

สุทโธนาคเสนอพระอินทร์ว่า เนื่องจากพวกนาคไม่สามารถอยู่บนพื้นพิภพได้นาน ต้องลงไปอยู่บาดาล จึงขอทางขึ้นลงระหว่างบาดาลกับพื้นพิภพ 3 แห่ง คือที่คำชะโนดนี่ และที่พระธาตุหลวง ในนครเวียงจันทร์ กับ ที่หนองคันแท (ที่ไหนก็ไม่รู้) พระอินทร์ก็อนุญาต และมีเรื่องราวเล่าขานถึงความลึกลับ เกี่ยวกับตำนานอีกมากมายหลายเวอร์ชั่น เช่นเดียวกับตำนานในแหล่งท่องเที่ยวทั่วไป เช่น พระนางมัสสุหรีแห่งเกาะลังกาวี เป็นต้น

น้ำจากบ่อคำชะโนดนี้ ทางจังหวัดอุดรธานีนำไปเข้าร่วมในพิธีเฉลิมฉลองพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองราช 60 ปี ด้วย

ต้นชะโนดเหี่ยวเฉา สัญญาณอันตราย

สิ่งที่น่าเป็นห่วง อย่างยิ่งคือ ความเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของป่าคำชะโนด หลังจากมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจนเกินขอบเขต มีการสร้างสะพานเข้าเมืองคำชะโนด และสร้างศาลเจ้าปู่ศรีสุทโธหลังใหม่ บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์มีการสร้างพญานาคล้อมรอบขอบบ่อ ส่วนภายนอกนั้นมีการสร้างถนนรอบเกาะคำชะโนด ภายในบริเวณวัดมีการสร้างพระพุทธรูปยืนปางประทานพรองค์ใหญ่สูงเสียดฟ้า และสร้างอาคารต่างๆเพิ่มขึ้น สิ่งเหล่านี้ มีผลกระทบต่อระบบนิเวศ **เป็นสาเหตุทำให้ต้นคำชะโนดเหี่ยวเฉาและตายลง**

การนำสิ่งก่อสร้างที่เป็น [illegible]
โนดล้วนแล้วแต่เป็นการทำลายและเปลี่ยนระบบนิเวศ ขัดต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างรุนแรง ได้มีการระดมความ[illegible] หาสาเหตุและแก้ไขฟื้นฟู บ้างก็เสนอว่าให้รื้อถอนสิ่งก่อสร้างเสีย **มิฉะนั้น เมืองคำชะโนดจะเหลือเพียงตำนานเล่าขานให้ลูกหลานฟัง คนรุ่นเราจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน ?**

เจดีย์พระธาตุหลวง นครเวียงจันทน์

ออกจากเมืองคำชะโนดเย็นมากแล้ว เราเดินทางตรงไปยังหนองคาย และข้ามสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ไปนครเวียงจันทน์ เนื่องจากเราใช้รถไมโครบัสทะเบียนกำแพงเมืองเวียงจันทน์ สปป.ลาว และได้มีการประสานกับเจ้าหน้าที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองไว้ล่วงหน้า ทำให้เราข้ามไปนครเวียงจันทน์ได้สะดวก

เจดีย์พระธาตุหลวง

ประตูชัย สปป.ลาว

วันรุ่งขึ้น ไกด์สาวชาวลาวนำเราไปดูร่องรอยพญานาค ที่เจดีย์วัดพระธาตุหลวง ตามตำนานว่าเป็นช่องทางขึ้นลงของพญานาคอีกช่องหนึ่ง นอกเหนือจากคำชะโนดแต่เราไม่พบช่องทางที่ว่านั้น

กลุ่มทัวร์บุญของเราได้ทำพิธีบูชา และสวดพระพุทธมนต์มนต์บทต่าง ๆ ที่เจดีย์พระธาตุหลวง ซึ่งถือเป็นเจดีย์สำคัญของลาว เป็นอาคารที่สูงสุดในนครเวียงจันทน์ มียอดเจดีย์สูงถึง 45 เมตร และทางการห้ามการสร้างอาคารใด ๆ สูงกว่านี้ด้วย (ปัจจุบัน มีโรงแรมทันสมัยระดับหลายดาวของนายทุนจากมาเลย์เซีย สูง 14 ชั้น แต่เขาว่าอยู่บนเกาะนอกกำแพงเมืองเวียงจันทน์)

ได้ขึ้นเยี่ยมชมประตูชัยของลาว (คงเลียนแบบประตูชัยของฝรั่งเศส) และวัดสำคัญ ๆ ทางพระพุทธศาสนาเช่น วัดศรีเมือง หอพระแก้ว (ที่จริงเดิมคือวัดพระแก้วมรกต และลาวเขียนป้ายไว้ว่า ท่าน go abroad)

[illegible]
ตลาดเขาชื่อเช้า
ที่ใหญ่ที่สุดของ
[illegible]
ร้านปลอดภาษี

ในตอนค่ำ

หงอนพญานาคที่

ก พระใส พระเสริม

ขอบคุณ [illegible] ลายอิ้ง เอ็นเทอร์ไพรส์ จำกัด ที่อำนวย[illegible] ารเดินทางครั้งนี้

เดินทาง 1,00[illegible] นและเยือนถิ่นอิสาน

ทอด[illegible] คำชะอี

ชาวพุท[illegible] การทำบุญในทางพระพุทธศาสนาที่ได้บุญ[illegible] รได้บวช การฟังเทศน์มหาชาติ และ[illegible] น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทอดกฐินเป็นก[illegible] ประเภทสังฆทานที่ไม่ถวายเฉพาะเจาะจงภิ[illegible] งและทำได้เพียงปีละครั้ง ภายในกำหนด[illegible] ญที่ก่อประโยชน์ทั้งผู้ทำบุญเอง เป็นประ[illegible] งฆ์ และประโยชน์แก่วัดวาอารามทางพระ[illegible] าย

พระท่านบอกว่า

“ยากอะไร ไม่เท่าการ**ปฏิสังขรณ์** ถอนอะไรไม่ยากเท่าถอน**มานะ** ละอะไรไม่ยากเท่าละ**กาม**คุณ **บุญ**อะไรไม่ยิ่งใหญ่เท่า**บุญกฐิน**”

ทอดกฐินปีนี้ได้เดินทาง กว่า 600 กม. ไปทอดที่วัดภูผากูด หมู่ 1 บ้านบาก ตำบลคำบก อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร เป็นวัดป่าสายธรรมยุตินิกาย มี

พัทธสีมา คุณสุกใส ฯ ผู้สร้าง

พระสงฆ์จำพรรษาประมาณ 12 รูป วัดตั้งอยู่บริเวณลาดหินเชิงเขา ชาวบ้านบอกว่ามีแอ่งน้ำอยู่บนหุบเขาที่มีผักชนิดหนึ่งชื่อ ผักกูดอยู่มาก จึงชื่อภูผากูด วัดมีสิ่งปลูกสร้างเท่าที่จำเป็นแก่การใช้งาน เช่น กุฏิพระ ห้องน้ำ ศาลาอเนกประสงค์ (ใช้เป็นศาลาทำบุญ หอฉัน หอ ประชุม และเป็นโบสถ์ได้ด้วย) มีหอพระไตรปิฎก มีการใช้ไฟฟ้าเท่าที่จำเป็นโดยเครื่องปั่นไฟ และการก่อสร้างได้พยายามรักษาระบบนิเวศไว้

ศาลาสาระพัดประโยชน์

หอพระไตรปิฎก

รถโค้ชของเราออกจาก สำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์ ถนนพิชัย ตามกำหนดเดิม คือ 0700 น. ของวันที่ 14 ตุลาคม 2554 มีสมาชิกจองที่นั่งไว้กว่า 40 คน แต่เกิดภาวะฝนตกหนัก ห่วงน้ำท่วมบ้าน ไม่สามารถเดินทางได้ คงมีผู้ไปได้เพียง 22 คน เท่านั้น

เป็นความสามารถของพนักงานขับรถโค้ช ที่ค้นหาเส้นทางที่ต้องหลีกภาวะน้ำท่วมถนน แถวรังสิต วังน้อย มาใช้เส้นทางองครักษ์ บ้านนา ทับกวาง นครราชสีมา บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด ยโสธร และมุกดาหารด้วยระยะทาง 600 กม.เศษ ใช้เวลาเดินทาง 10 ชม. แต่ยังดีที่มีคาราโอเกะขับกล่อมตลอดเวลาที่เดินทาง

ขอบคุณสำนักงานชลประทานจังหวัดมุกดาหาร ที่ช่วยจัดเลี้ยงอาหารเย็นแบบโต๊ะจีนที่สำนักงาน พร้อมคาราโอเกะ ยังสงสัยว่า ทำไมคนชลประทานร้องเพลงเก่งกันทุกคน เลย วันนี้เราพักแรมที่มุกดาหาร

รถโค้ชพาหนะของเรา

รุ่งขึ้น วันที่ 15 เดินทางไปวัดภูผากูดเพื่อทำบุญเช้า เนื่องจากรถของเราคันใหญ่ จึงต้องทะยอยลำเลียงคนและของถ่ายขึ้นรถเล็กไปที่วัดท่ามกลางฝนปรอย ๆ วัด

ต้อนรับเราด้วยกาแฟ ข้าวต้ม แถมด้วยยาสมุนไพรเสือโคร่งต้มเดือด / ม้ากระทืบโรงพอมีพลัง

ผู้มาร่วมบุญทอดกฐิน เข้าแถวเตรียมใส่บาตรพระสงฆ์และสามเณร 23 รูปที่มารับบาตรโดยใช้มือหยิบข้าวเหนียวใส่เป็นก้อน ๆ เรียกภาษาถิ่นว่า **ป้อนบาตร** นับเป็นครั้งแรกของหลายคนที่ใส่บาตรแบบนี้

โดยที่พระสงฆ์วัดนี้ ท่านฉันภัตตาหารเพียงมื้อเดียวท่านั้น หลังจากพระเสร็จภัตกิจ ก็ได้เตรียมพิธี**ถวายถนน**เข้าวัดที่สร้างในปีนี้ ถวาย**หอพระไตรปิฎก**และสุดท้ายก็จะเป็นการ**ทอดกฐิน** สิ่งที่แตกต่างจากการทอดกฐินที่ได้พบทั่วไปก็คือ การทอดผ้ากฐิน

เตรียมตัว ป้อนบาตร พระสงฆ์

โดยใช้ผ้าสีขาวถวายแด่สงฆ์ พร้อมอุปกรณ์การตัดเย็บมิใช่เป็นผ้าสำเร็จรูปที่ตัดเย็บเรียบร้อยมาแล้ว ซึ่งหมายถึงเมื่อทอดผ้าแล้ว พระท่านจะต้องช่วยกันตัดเย็บเอง ย้อมสีเอง เพื่อให้เป็นผ้าสบงจีวรได้ภายในวันนั้น เพื่อถวายแก่พระองค์ครองกฐินที่สงฆ์ลงมติร่วมกัน

ประธานสงฆ์ นำกล่าวคำถวายถนนและหอพระไตรปิฎก ให้พวกเรากล่าวตาม คุณสุกใส ถวายกุญแจหอพระไตรปิฎกแก่พระคุณเจ้า หลังจากนั้น พระคุณเจ้าได้กล่าวสัมโมทนียกถา และเรื่องราวของการทอดกฐิน ให้ผู้ร่วมงานร่าเริงบันเทิงใจ และเป็นอนุสติแก่ผู้มาร่วมทอดกฐิน สรุปได้ว่า

เมื่อคนไทยยอมรับนับถือพระพุทธศาสนา ก็กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต มีการทำบุญทำทาน การจัดให้มีประเพณีต่าง ๆ เช่น การบวช การทอดผ้าป่า การทอดกฐิน ฯลฯ เป็นต้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทอดกฐินนั้น เป็นการทำบุญอย่างหนึ่ง มีคนสงสัยว่า จะทอดเดือนอื่นไม่ได้หรือหรือทำไมต้องทอดหลังออกพรรษาหนึ่งเดือนด้วย ?

คำตอบก็คือ แต่เดิมเจตนาของการทอดกฐินก็เพื่อหวังอนุเคราะห์พระสงฆ์ ที่จะได้มีผ้าจีวร สังฆาติ ฯลฯ บางครั้งผ้าเหล่านั้น เปื่อย ขาด ในสมัยก่อน ผ้าหายาก และพระภิกษุต้องหาผ้าเองตามป่าช้า กองขยะ เพราะในประเทศอินเดียคนจะใช้ผ้าห่อศพ แล้วโยนศพทิ้งในป่าช้าใกล้แม่น้ำก็โยนลงแม่น้ำ พระก็ไปเอาผ้าเหล่านั้น ถ้าศพตายใหม่ ๆ ก็ไปเอาไม่ได้ ต้องหาที่ศพขึ้นอืด มีน้ำเหลืองเยิ้ม พระท่านก็จะนำไปซัก ทำความสะอาด พระสงฆ์จึงอยู่แบบลำบาก ทุกข์ยาก

ปฐมเหตุของการทอดกฐินนั้น เกิดจากมีพระหมู่หนึ่งเดินทางมาเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าที่เมืองสาวัตถี แต่ยังเดินทางไม่ถึงก็เป็นเวลาเข้าพรรษาเสียก่อน จึงติดและจำพรรษาอยู่ที่เมืองสาเกตุ ครั้นพ้นฤดูฝนได้เร่งเดินทางมาเข้าเฝ้าพระพุทธองค์แต่ฝนยังไม่หมด เมื่อเดินทางมาถึงจึงขมุกขมอม เปื้อนเปรอะ จีวรขาดวิ่น

ตั้งแต่บัดนั้น พระพุทธองค์ได้ทรงอนุญาตให้พระสงฆ์รับผ้าจากผู้นำมาถวายได้ แต่มีเงื่อนไขว่าต้องภายในหนึ่งเดือนหลังออกพรรษาเท่านั้น คือ แรม 1 ค่ำ เดือน 11 ถึง 15 ค่ำเดือน 12 เรียกว่า ฤดูจีวรกาล (ปี 2554 วันสุดท้าย คือ 10 พฤศจิกายน 2554)

มีคำถามว่า การทอดกฐินจำเป็นต้องมีเงินหรือไม่ ?

คำตอบก็คือ ไม่จำเป็นต้องมีเงิน แต่ต้องมีผ้าขาว ที่สามารถเย็บสบง จีวร ได้ อาจถวายเครื่องมือตัดเย็บ เช่น เข็ม ด้าย จักรเย็บผ้า สีย้อมผ้า เชือกตากผ้า กรรไกร สายวัด เตา หม้อต้มผ้า ฯลฯ เป็นต้น พวกเหล่านี้เรียกว่าบริวารกฐิน

ปัจจุบัน เหตุการณ์เปลี่ยนไป มักทอดเป็นผ้าสำเร็จรูป และเพิ่มเงินเข้าไปด้วยซึ่งในสมัยพุทธกาลไม่มี

ฟักทอง ฯลฯ จุดเด่นอีกอย่างหนึ่งคื
เป็นเจดีย์ทรงสี่เหลี่ยม โครงสร้
ประดับด้วยดินเผาสีทองแดง ช่วง
คว่ำสีทองแดง ภายในเจดีย์บรรจุพระ
สมัยต่าง ๆ ทราบว่าออกแบบโดยหล

ช่วงออกจากวัด เราสวนทางกั

นนะเขต
ทำพิธีเปิด เมื่อเดือนมกราคม 2550 สะพานยาว 1,600 เมตร กว้าง 12 เมตร มีผู้คนไปชมทิวทัศน์แม่น้ำโขง บริเวณใต้สะพานได้ปั้นรูปพญานาคอริยาบทต่าง ๆไว้

ยังมีเวลาก่อนจะรับประทานอาหารเย็นริมโขง เราขึ้นไป**วัดภูมโนรมย์**อยู่บนเชิงเขามโนรมย์ มีระเบียงที่เป็นจุดชมทิวทัศน์ตัวเมืองมุกดาหาร หอแก้วมุกดา และทัศนียภาพแม่น้ำโขงและสะพานมิตรภาพไทย-ลาว 2

วัดนี้เป็นสำนักปฏิบัติธรรม และกำลังจะสร้างพระพุทธรูปขนาดใหญ่มาก ความสูง 84 เมตร หน้าตักกว้าง 60 เมตร เพื่อร่วมเฉลิมฉลอง 84 พรรษาของพระบาทสมด็จพระเจ้าอยู่หัว

เกิดขึ้นเป็นประจำเสมอ ทำให้ผู้สูงอายุหรือการต้องแวะปัสบ่อย ๆ และการหลงลืมสิ่งของ ทัวร์ของเราก็ไม่ข้อยกเว้น ระหว่างทางมีฝนตกเป็นระยะ ๆ เกือบถึงพระธาตุพนมฝนก็ตกมาหนาเม็ด เราแวะสักการะพระธาตุพนม ที่ยังคงงดงามน่าเลื่อมใสศรัทธา พระธาตุพนมมีอายุกว่าพันปี

พระธาตุพนม

พระธาตุอิงฮัง ที่ลาว

ผ่านการบูรณะซ่อมแซมมากว่า 7 ครั้ง ตามตำนานเล่าว่า พระมหากัสสป และพระอรหันต์ 500 รูป นำพระอุรังคธาตุของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาบรรจุไว้ เชื่อกันว่า เจดีย์พระธาตุพนมเป็นพระเจดีย์คู่แฝดกับพระธาตุอิงฮังของ สปป.ลาวที่สะหวันนะเขต แต่เสียดายที่เราไม่มีโอกาสได้ไปสักการะทั้งที่ตั้งใจ จากนครพนมใช้ถนนเลียบโขงมาโดยตลอด เยี่ยมจังหวัดน้องใหม่ จังหวัดที่ 77 คือ **จังหวัดบึงกาฬ**

ขอบคุณสมาชิกสหกรณ์การเกษตรบึงกาฬ จำกัด 4,640 คน ขอบคุณประธานสหกรณ์ ผู้จัดการสหกรณ์ และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์ของจังหวัด ที่ช่วยอำนวยความสะดวกจัดอาหารกลางวัน และต้อนรับพวกเราเป็นอย่างดี พร้อมบรรยายสรุปงานของสหกรณ์ ดีใจที่ได้ทราบว่า ตลอดเวลา 24 ปีที่สหกรณ์ได้ดำเนินการมาได้อำนวยประโยชน์แก่สมาชิกอย่างมากมาย ผู้จัดการเล่าว่าปัจจุบันสมาชิกส่วนใหญ่เปลี่ยนจากการทำนาข้าว มาปลูกยางพาราเป็นจำนวนมาก ซึ่งสหกรณ์จะต้องปรับเปลี่ยนธุรกิจให้สอดคล้องกับความต้องการของสมาชิกต่อไป

ประมาณ 20 กม.จากจังหวัดบึงกาฬ คณะเราแวะวัดอาฮงศิลาวาส [redacted] ชมจุดที่เชื่อกันว่าลึกที่สุดของแม่น้ำโขง (ลึก 98 วา) [redacted]

[redacted]มโขง และเข้ากราบสักการะพระใสที่วัดโพธิ์ชัยเพื่อความเป็นศิริมงคล ที่ประชุมตกลงแวะช็อปปิ้งตามอัธยาศัยที่ตลาดริมโขง และนัดหมายพบกันที่ร้านแหนมเนือง เวลา 1800 น. ก่อนที่จะเข้าที่พัก

กลับบ้าน

วันสุดท้ายของการเดินทาง 0700 น. บรรดาแหนมเนืองและขนมทั้งหลายที่ออเดอร์ไว้เมื่อวันวาน ก็มาพร้อมและจบลงด้วย Last shopping ที่หน้าโรงแรมที่พัก คือผ้าไหม ผ้าพันคอเป็นของฝาก เรียบร้อยอีก ทุกคนพร้อม ล้อก็หมุนจากเมืองแห่งพญานาค หนองคาย ท่ามกลางการประพรมละอองน้ำโปรยปรายให้พรจากพญานาค

พญานาคท่าเสด็จ

เขื่อนริมโขง

หลังจากทำวัตรเช้ากันเล็กน้อยบนรถ ถึงตลาดที่บ้านนาข่า ก็แถมแวะช็อปปิ้งเสื้อผ้าและกะว่าจะซื้อพวกของฝาก เช่น หมูหยอง หมูแผ่น แหนม ฯลฯ แถว ๆ โคราช

เราใช้เส้นทาง หนองคาย อุดร ขอนแก่น นครราชสีมา นครนายก แม้จะกังวลว่า วันที่ 17 นี้ น้ำทะเลจะหนุนสูง จะเข้ากรุงเทพและเข้าบ้านได้หรือเปล่า แต่ท้ายที่สุดเราก็ถึงสำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์ได้ตามที่กำหนดไว้

ขอบคุณคุณสมชาย โชเฟอร์ฝีมือเยี่ยม ขอบคุณน้องบอย ผู้ทำหน้าที่เป็น ดีเจ คาราโอเกะตลอดการเดินทาง ให้ลุง ๆ ป้า ๆ อย่างอดทน ขอบคุณเกษตรรุ่น 19 และ 21 เป็นพิเศษ ที่ช่วยกันขับกล่อมจากเสียงเพลงคาราโอเกะไม่มีหยุด แม้เสียงจะเพี้ยนและแปร่งไปบ้าง แต่ก็ทำให้ไม่เงียบเหงาตลอดระยะการเดินทาง 1,000 ไมล์

บันทึกการเดินทางครั้งนี้ได้ข้อมูลที่จำกัด ซึ่งอาจมีข้อผิดพลาด ผู้เขียนต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอเชิญผู้อ่านทุกท่าน ได้อนุโมทนากับการทอดกฐินครั้งนี้ ขอให้ได้บุญได้กุศลเป็นกอบเป็นกำตามกำลังศรัทธาของท่านเทอญ

88888888888888888

3 x 8 = ทำไมได้ 23 แปลกดีนะ..

เอี๋ยนหุย เป็นผู้ไฝ่ศึกษา มีคุณธรรมงดงาม เป็นศิษย์รักของขงจื้อ

มีอยู่วันหนึ่ง

เอี๋ยนหุย ออกไปทำธุระที่ตลาด เห็นผู้คนจำนวนมากห้อมล้อมอยู่ที่ร้านขายผ้า จึงเข้าไปสอบถามดูจึงรู้ว่าเกิดการพิพาทระหว่างคนขายผ้ากับลูกค้า ได้ยินลูกค้าตะโกนเสียงโหวกเหวกว่า 3 x 8 = 23 ทำไมให้ข้าจ่าย 24 เหรียญล่ะ ? เอี๋ยนหุย จึงเดินเข้าไปที่ร้าน หลังจากทำความเคารพแล้ว ก็กล่าวว่า พี่ชาย 3 x 8 ได้ 24 จะเป็น 23 ได้อย่างไง ? พี่ชายคิดผิดแล้ว ไม่ต้องทะเลาะกันหรอก

คนซื้อผ้าไม่พอใจเป็นอย่างยิ่ง ชี้หน้าเอี๋ยนหุยและกล่าวว่า ใครให้เจ้าเข้ามายุ่ง เจ้าอายุเท่าไรกัน ผู้จะตัดสินก็มีเพียงท่านขงจื้อเท่านั้น ผิดหรือถูกก็มีท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ข้าจะยอมรับ

ไปหาท่านขงจื้อกัน

เอี๋ยนหุยกล่าวว่า ก็ดี หากท่านขงจื้อบอกว่าท่านผิดท่านจะทำอย่างไร ? คนซื้อผ้ากล่าวว่า หากท่านวินิจฉัยว่าข้าผิด ข้ายอมให้หัวหลุดจากบ่า ! แล้วหากเจ้าผิดล่ะ ? หากท่านวินิจฉัยว่าข้าผิด ข้ายอมถูกปลดหมวก (ตำแหน่ง) ทั้งสองจึงเกิดเดิมพันกันขึ้น

เมื่อขงจื้อสอบถามจนเกิดความกระจ่าง ก็ยิ้มให้กับเอี๋ยนหุยและกล่าวว่า 3 x 8 ได้ 23 ถูกต้องแล้ว เอี๋ยนหุย เธอแพ้แล้ว ถอดหมวกของเธอให้พี่ชายคนนี้เสีย เอี๋ยนหุยไม่ได้โต้แย้ง ยอมรับในคำวินิจฉัยของท่านอาจารย์ จึงถอดหมวกที่สวมให้แก่ชายคนนั้น

ชายผู้นั้นเมื่อได้รับหมวก ก็ยิ้มสมหวังกลับไปตามคำวินิฉัยของขงจื้อ

ต่อหน้าแม้เอี๋ยนหุยจะยอมรับ แต่ในใจกลับไม่ได้คิดเช่นนั้น เอี๋ยนหุยคิดว่าท่านอาจารย์ชรามากแล้ว ความคิดคงเลอะเลือน จึงไม่อยากอยู่ศึกษากับขงจื้ออีกต่อไป

พอรุ่งขึ้น เอี๋ยนหุยจึงเข้าไปขอลาอาจารย์กลับบ้านด้วยเหตุผลที่ว่า ที่บ้านเกิดเรื่องราวที่ต้องรีบกลับไปจัดการ ขงจื้อรู้ว่าเอี๋ยนหุยคิดอะไรอยู่ แต่ก็ไม่ได้สอบถามมากความ อนุญาตให้เอี๋ยนหุยกลับบ้านได้ ก่อนที่เอี๋ยนหุยจะ ออกเดินทาง ได้เขาไปกราบลาขงจื้อ ขงจื้อกล่าวอวยพรและให้รีบกลับมา หากเสร็จธุรกิจแล้ว พร้อมกันนั้นก็ได้กำชับว่า

อย่าแฝงเร้นกายใต้ต้นไม้ใหญ่

อย่าฆ่าผู้ใดหากไม่ชัดแจ้ง

เอี๋ยนหุยคำนับพร้อมกับกล่าวว่า ศิษย์จะจำใส่ใจแล้วลาอาจารย์ออกเดินทาง เมื่อออกเดินทางไปได้ระยะหนึ่ง เกิดพายุลมแรง สายฟ้าแลบแปลบปลาบ เอี๋ยนหุยคิดว่าต้องเกิดพายุลมฝนเป็นแน่ จึงเร่งฝีเท้าเพื่อจะเข้าไปอาศัยอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ แต่ก็ฉุกคิดถึงคำกำชับของท่านอาจารย์ที่ว่าอย่างแฝงเร้นกายใต้ต้นไม้ใหญ่ อย่าฆ่าผู้ใดหากไม่ชัดแจ้ง เราเองก็ติดตามท่านอาจารย์มาเป็นเวลานาน ลองเชื่ออาจารย์ดูอีกสักครั้ง คิดได้ดังนั้นจึงเดินออกจากใต้ต้นไม้ใหญ่ ในขณะที่เอี๋ยนหุยเดินไปได้ไม่ไกลนัก บัดดลสายฟ้าก็ผ่าต้นไม้ใหญ่นั้นล้มลงมาให้เห็นต่อหน้าต่อตา เอี๋ยนหุย ตลึงพรึงเพริด คำกล่าวของอาจารย์ประโยคแรกเป็นจริงแล้ว หรือตัวเราจะฆ่าใครโดยไม่รู้สาเหตุ ? เอี๋ยนหุยจึงรีบเดินทางกลับบ้าน กว่าจะถึงบ้านก็ดึกแล้ว ไม่กล้าปลุกคนในบ้าน เลยใช้ดาบที่นำติดตัวมาค่อย ๆ เดาะดาลประตูห้องของภรรยา เมื่อเอี๋ยนหุยคลำไปที่เตียงนอนก็ต้องตกใจทำไมมีคนนอนอยู่บนเตียงสองคน เอี๋ยนหุยโมโหเป็นอย่างยิ่ง จึงหยิบดาบขึ้นมาหมายปลิดชีพผู้ที่นอนอยู่บนเตียง เสียงกำชับของอาจารย์ก็ดังขึ้นมาอย่าฆ่าผู้ใดหากไม่ชัดแจ้ง เมื่อเขาจุดตะเกียง จึงได้เห็นว่าคนหนึ่งคือภรรยา อีกคนหนึ่งคือน้องสาวของเขาเอง

พอฟ้าสาง เอี๋ยนหุยรีบกลับสำนัก เมื่อพบหน้าขงจื้อ จึงรีบคุกเข่ากราบอาจารย์ และกล่าวว่า

ท่านอาจารย์ คำกำชับของท่านได้ช่วยชีวิตของศิษย์ ภรรยาและน้องสาวไว้ ทำไมท่านจึงรู้เหมือนตาเห็นว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับศิษย์บ้าง

ขงจื้อพยุงเอี๋ยนหุยให้ลุกขึ้น และกล่าวว่า

เมื่อวานอากาศไม่ค่อยดีนัก น่าจะมีฟ้าร้องฟ้าแลบเป็นแน่ จึงเตือนเธอว่า อย่าแฝงเร้นกายใต้ต้นไม้ใหญ่และเมื่อวานเธอจากไปด้วยโทสะแถมยังพกดาบติดตัวไปด้วย

(ต่อหน้า 16)